

# РЕШЕНИЕ

№ 9227

гр. София, 19.06.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,**  
в публично заседание на 27.03.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Миглена Николова**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **9986** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК вр. чл. 1 ал.1 от ЗОДОВ. Образувано е по Искова молба вх.№ 34822/14.10.21г на Н. С. К. и Н. С. К., двамата от [населено място] и с проц.представител адв. Г..

Видно от ИМ, ведно с всички уточнения по нея/л.23, л.29, л.49л, л.64гръб/, както и частичен отказ от Иска/л.286/, предявен е Иск по чл.1 ал.1 от ЗОДОВ против Столична Община, за заплащане на обезщетение за имуществени вреди, в размер на по 11 777лв за всеки от двамата ищци, ведно със законната лихва за периода от 14.10.21г - до окончателното изплащане на сумата, настъпили в периода 14.10.16г-14.10.21г, в резултат на незаконосъобразно фактическо бездействие на Кмета на СО по отчуждаване на имот ПИ № 68134.4072.292 с площ 270кв.м./завзет от СО преди 2009г и с реализирано мероприятие- за обществени нужди/ и изплащане на обезщетение, след като е бил сезиран за първи път на 27.10.09г и за последен път на 21.01.22г - с искане за издаване на заповед за отчуждаване по чл.21 ал.4 от ЗОБС, а имотът е закупен от СО едва през м.10.23г/в хода на делото/.

Видно от ИМ и уточненията, през 1969г са отчуждени 820кв.м. от собствен имот с площ 1090кв.м., като останалите 270кв.м. са завзети от СО преди 2009г/заедно с отчуждената част/ - без правно основание, като съгл. реализиран ЗРКП на [населено място],[жк], кв.9 , одобрен с Решение № 551/29.07.09г на СОС попадат, както следва:

267кв.м. в [улица]и 3 кв.м. в УПИ I „за общ.жилищно строителство,магазини и тротоари“. Със Заявления от 27.10.09г, 12.10.12г,27.08.14г и 25.07.16г е поискано от СО да отчужди завзетите 270кв.м. и да изплати обезщетение за тях, като Мълчаливи откази по тези Заявления не са обжалвани.Последното Заявление е от 21.01.22г, като Мълчалив отказ по него е обжалван по д.№ 2361/22г на АССГ/жалбата е оставена без разглеждане/. Имотът е закупен от СО през м.10.23г/в хода на делото/.Имуществените вреди се претендират съобразно установеното от приетата по делото СОЕ /затова е направен частичен отказ от Иска, първоначално предявен за по 56 700лв за всеки от ищите/, като липсата на обезщетение за завзетия имот представлява вреда за патримониума на ищите.В съд.заседание адв. Г. поддържа Иска с тези уточнения и частичен отказ от него.претендират се и разноските по делото.

Ответникът Столична Община се представлява от юрк.Г., който в Отговор /л.33/ оспорва Иска като неоснователен и недоказан по основание и размер и моли за отхвърлянето му, а юрк.Г. не възразява срещу частичния отказ от Иска/л.292/. Претендира се юрк.възнаграждение.В съд.заседание юрк.Х. също оспорва Иска, юрк.П. моли за Решение съобразно доказателствата и оспорва като прекомерен адв.хонорар на ищите.

Прокурор при СГП намира Иска за допустим, но неоснователен.

Съдът намира Иска за допустим, като предявен срещу надлежен ответник-ЮЛ, за имуществени вреди от претендирано незаконосъобразно фактическо бездействие на адм.орган /за когото СО носи имуществената отговорност/, като бездействията се изразяват в липсата на предприети комплекс от действия/откриване на адм.производство, изготвяне на оценка на имота, преценка дали да се отчужди или да се закупи имота/, които в крайна сметка да доведат до заплащане на обезщетение за завзет от СО без правно основание частен имот.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Съгл. нот.акт № 88/41г, наследодателят на ищите/С.С./, е собственик на нива с площ 1090кв.м /стар пл.№ 46а,попълнен в КП със Заповед № 171/67г -л.10/. Със Заповед № 4423/04.06.69г са отчуждени 820кв.м/л.167/., но са завзети от СО и останалите неотчуждени 270кв.м. Видно от Писмо на район“М.“ до СО от 27.06.12г /л.119/, ПИ № 68134.4082.292 по КККР 09г/неотчуждените 270кв.м./ попада съгл. действащ и реализиран ПУП09г както следва - 3 кв.м. в УПИ V-за озеленяване, кв.9а, устр.зона Жк и 267кв.м. в улица/о.т.107 до о.т.116/, устр.зона Тти. Обезсилени са били предходни РП по Заповед № РД-50-09-224/88г , Заповед № РД-09-50-282/97г и Заповед № РД-50-537/99г/л.123/. Имот пл.№ 4075 по стар КП е новопроектиран имот с пл.№ 5672 по КП, идентичен на ПИ № 68134.4082.292 по КККР 09г.

Със заявление вх.№ 1194-Н-29/27.10.09г ищите са поискали от СО отчуждаване и на тези 270кв.м. и изплащане на обезщетение.На 04.11.09г СО уведомява ищите, че не е започнало отчуждаването на имотите във връзка с [улица]/л.52/.На 09.02.10г Зам.Кметът на СО е възложил отчуждителна процедура/л.12/, но на 22.11.12г СО уведомява ищите, че за 2012г СО няма средства и имотът ще се включи в Програмата за 2013г- за придобиване чрез покупка/л.13/. На 08.04.13г СО отново уведомява ищите, че имотът не е включен в Програмата за 2013г/л.16/.На 14.10.14г СО отново уведомява ищите, че имотът не е включен в Програмата за 2014г/л.18/.Ищите подават за последен път Заявление вх.№

СОА22-ГР94-234/21.01.22г – до СО/за отчуждаване на имота и изплащане на обезщетение-л.97/, като Мълчалив отказ по същото е предмет на д.№ 2361/22г на АССГ/жалбата е оставена без разглеждане с Определение № 5008/22.06.22г-л.300/. На 04.04.22г СО уведомява ищците, че имотът не е включен в Програмата за 2021г, като следва да бъде изкупен, а не отчужден/л.61/.

Видно от писмо на СО, район „М.“ до Съда от 26.10.22г/л.84/, за имота няма съставен АОС, не са налични архивни данни относно реализирането на [улица]. Видно от писмо на Н.-СО до Съда от 02.03.23г/л.159/, не са налични архивни данни относно отчуждаването по Заповед № 4423/04.06.69г. във вр. РП по Заповед № 304/65г.

Ищците представят доказателство, че първото им искане за отчуждаване на остатъка от имота е от 10.10.68г/л.166/.

По делото е допусната СТЕ, заключението по която Съдът кредитира изцяло и видно от която: Действащ и реализиран е ПУП09/изменен със Заповед № РД-09-50-1282/11г/; неотчужденият ПИ № 68134.4082.292 не е съществувал при одобряването на по КККР 09г, а е нанесен в КККР малко по-късно през 2009г; отчуждаването през 1969г е направено във връзка с РП65г, като имотът е бил нанесен в КП през 1967г; следва ЗРП79г/изменен през 1983г/, както и последващите ЗРП88г, ЗРП97г и ЗРП99г/обезсилени/- по всички тях неотчуждената част от имота с площ 270кв.м. е предвидена за обществено мероприятие/нереализирано/; разширението на [улица]е предвидено първо със ЗРП79г, после и със ЗРП83г, като към 1988г вече е реализирано/в параметрите по ЗРП83г- широк е 22м/, т.е. булевардът е реализиран в периода 1983г-1988г/във вид, в които 270кв.м. попадат в него/ и към датата на ИМ/14.10.16г/- имотът е бил завзет от СО; само за 3 кв.м. от неотчуждения имот има съставен АОС № 92/96г; до 11.04.23г имотът не е отчужден или изкупен, респ. не е заплатен на ищците от СО.

По делото е допусната СОЕ, заключението по която Съдът кредитира изцяло и видно от която: стойността на неотчуждените 270кв.м. съгл. Наредбата за цените при сделки с недв.имоти на СО е както следва- към 14.10.16г-62 521.2лв, за 2017г- 63 593лв, за 2018г- 55 885лв, за 2019г- 42 336лв, за 2020г- 58863лв, към 14.10.21г- 41 966лв; наемната цена по пазарни цени на неотчуждените 270кв.м. е както следва: към 14.10.16г- 771лв, за 2017г- 4 105лв, за 2018г- 4 415лв, за 2019г- 4 749лв, за 2020г- 5 073лв, към 14.10.21г- 4 441лв, или общо за периода 14.10.16г-14.10.21г наемната цена е 23 554лв/поради което има частичен отказ от Иска и той се поддържа само до този размер - по 11 777лв за всеки от ищците/.

Съдът намира от правна страна следното:

За да е основателен Иск по чл.1 ал.1 от ЗОДОВ, следва да са налице три кумулативни предпоставки: в случая-незаконосъобразно фактическо бездействие на Кмета на СО/неизплащане на имота на собствениците му/, причинена им имуществена вреда/в размер и настъпила в период -според ИМ/, пряка причинно- следствена връзка между претендираната вреда и незаконосъобразното факт.бездействие.

По първата предпоставка: Безспорно е установено по делото, че към 14.10.21г/датата на ИМ/- ПИ № 68134.4082.292по КККР09г с площ 270 кв.м., собственост на ищците/вписани са в КР/, са фактически завзети от СО- без правно основание, като не са нито отчуждени, нито изкупени, въпреки многобройните заявления на ищците и наследодателя им. Завземането е станало в периода 1983-1988г/когато окончателно е разширен [улица]в параметрите по ЗРП83г-22м широк/ , като е факт към началото на

претендиращия период на вредите - 14.10.16г. Ответникът СО като носител на док.тежест относно твърдението на ищците за незаконосъобразно фактически бездействия/т.е. той доказва, че Кметът на СО е извършил дължимите фактически действия по ЗОБС- за заплащане на имота/, не само не доказва, а дори не твърди, че са извършени необходимите факт.действия, които в крайна сметка да доведат до изплащане на имота на ищците/било чрез обезщетение за отчуждаване, било чрез изкупуване/. Следователно, фактическото бездействие на адм.орган, за който СО носи имуществена отговорност по ЗОДОВ, се явява доказано- към 14.10.21г/датата на ИМ/, имотът не е платен от Кметът на СО/по каквато и да е процедура по ЗОБС/. Съдът приема, че е доказана първата предпоставка за основателност на Иска.

2/ По втората предпоставка: Приетата и неоспорена СОЕ доказва, че за претендиращия период 14.10.16г-14.10.21г ищците биха получили пазарен наем за имота в общ размер на 23 554лв/ по 11 777лв на всеки/, като поддържат Иска само до този размер, т.е. претендират наемната цена, от която са били лишени в периода/а не стойността на имота/, т.е. претендират имуществена вреда под формата на пропуснати ползи.Съдът намира, че размерът на вредата е доказан от СОЕ/неоспорена от СО/. Вредата е доказана и по основание, доколкото наемна цена не е получена, тъй като имотът е бил вече част от уличната регулация, респ. е невъзможно отдаването му под наем- това води до извод, че е доказана и третата предпоставка.

3/ Налице е пряка причинно-следствена връзка между претендираната вреда и незаконосъобразното фактическо бездействие.

Съдът намира, че изкупуването на имота през м.10.23г не е релевантно към проц.период на претендираните вреди/до 14.10.21г/, като изкупуването на имота не води до извод, че щом имотът вече е платен- не са били понесени и вреди от липсата на заплащането му в претендиращия 5-годишен период/всъщност вреди има в много по-голям период, но са претендиращия за проц.5-годишен период/.

Искът за лихва е акцесорен на главния Иск и при основателност на главния Иско-основателно е и искането за присъждане на законна лихва/и то именно от датата на ИМ- до окончателното изплащане на сумата/.

При този изход на спора/уважен Иск/, на ищците се следват разноси в пълен размер, съгл. чл. 10 от ЗОДОВ. Разноските им са следните: общо 20лв дър.такси, общо 1570лв за СТЕ и СОЕ, по 1300лв за всеки - адв.хonorар/платен в брой-л.5/, или общо разноси- 4190лв. Възражението на ответника за прекомерност на адв.хonorар е неоснователно. Мин.размер на адв.хonorар/за всеки ищец поотделно/, при мат.интерес от 11 777лв за всеки ищец поотделно, съгл. чл. 8 ал.1 вр. чл. 7 ал.2 т.3 от Наредба №1/04г е 1459.93лв.Следователно, платеният размер от 1300лв за всеки ищец е под минималния размер.

Водим от горното и на осн. чл.1 ал.1 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична Община да заплати на всеки от ищците Н. С. К. и Н. С. К., двамата от [населено място] - по 11777лв, представляващи обезщетение за

имуществени вреди, настъпили в периода 14.10.16г-14.10.21г, в резултата на незаконосъобразно фактическо бездействие на Кмета на СО по изплащане/в каквато и да е процедура по ЗОБС/- на завзетия без правно основание ПИ № 68134.4082.292 по КККР09г с площ 270 кв.м.

ОСЪЖДА Столична Община да заплати общо на ищите Н. С. К. и Н. С. К., двамата от [населено място]- сумата от 4190лв разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: